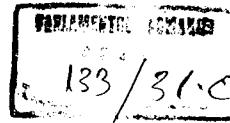

ROMÂNIA

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor

Analizând **propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor**, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.PLX 80 din 23.02.2015,

CONSLIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea art.21 alin.(2) și a art.24 alin.(4) din Legea nr.96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, în sensul prevederii exprese a modalității de exercitare a votului membrilor Camerelor Parlamentului în situația ridicării imunității parlamentare a deputaților sau a senatorilor.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.c) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.65 alin.(2) lit.j) din Legea fundamentală, competența revine Camerelor reunite.

2. Precizăm că, recent, prin avizul nr.138 din 10.02.2015, Consiliul Legislativ a avizat favorabil, cu observații și propuneri, o propunere legislativă care avea ca obiect, de asemenea, modificarea art.24 alin.(4) din Legea nr.96/2006, republicată, cu modificările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.PLX 571 din 15.12.2014.

În plus, în prezent se mai află în curs de avizare o propunere legislativă care vizează intervenții legislative asupra art.21 alin.(2) și art.24 alin.(4) din Legea nr.96/2006, republicată, cu modificările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.PLX 79 din 23.02.2015.

3. La titlu, pentru redarea corectă a denumirii actului normative de bază, expresia „privind statutul deputaților și senatorilor” trebuie redată sub forma „privind Statutul deputaților și **al** senatorilor”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **partea introductivă a articolului unic**.

4. La partea introductivă a articolului unic, pentru o corectă informare normativă, expresia „Monitorul Oficial, Partea I, nr.459, din 25 iulie 2013” trebuie înlocuită cu sintagma „Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.459 din 25 iulie 2013, cu modificările ulterioare”.

5. Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, în cuprinsul **părților dispozitive ale pct.1 și 2**, expresia „va avea următorul conținut” trebuie înlocuită cu sintagma „va avea următorul cuprins”.

6. Cu privire la soluția legislativă propusă, semnalăm că la nivelul **Regulamentelor celor două Camere** nu există o reglementare unitară a procedurii în materia imunității parlamentare. Astfel, în timp ce **art.173 din Regulamentul Senatului**, aprobat prin Hotărârea Senatului nr.28/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.948 din 25 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, prevede că „Senatul hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor săi”, potrivit **art.195 alin.(8) din Regulamentul Camerei Deputaților**, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr.8/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.50 din 25 februarie 1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare, „Camera Deputaților se va pronunța asupra măsurii în cel mult 20 de zile de la sesizare, cu votul majorității membrilor prezenți”.

În situația adoptării prezentei propuneri legislative, este însă necesară și modificarea normelor din **cuprinsul celor două Regulamente**, o eventuală interpretare în sensul că modificarea legii ar determina **implicit** modificarea regulamentelor parlamentare, fiind contrară celor statuate de Curtea Constituțională în **Decizia**

nr.413/09.10.2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.653 din 23 octombrie 2013. Astfel, instanța de contencios constituțional a reținut că „... legile și regulamentele parlamentare sunt acte normative distincte, cu obiect de reglementare diferit. Astfel, în vreme ce legea reglementează totalitatea relațiilor sociale, fiind adoptată de Parlament în virtutea supremăției și plenitudinii sale legislative, regulamentul parlamentar își circumscrică sfera de incidență la organizarea și funcționarea celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, din punct de vedere funcțional, regulamentele parlamentare se limitează la cadrul relațiilor din interiorul autorității legiuitoroare, fără să contravină sau să se substituie prevederilor legii. În mod corelativ, Constituția impune o limitare puterii legiuitoroare, în sensul că aceasta nu poate interveni printr-o lege în domeniul organizării și funcționării Parlamentului.(s.n.).

În concluzie, Parlamentul, în dubla sa calitate - de autoritate legiuitoroare, respectiv de corp autonom, investit cu o putere de organizare și funcționare proprie -, adoptă acte normative de sine stătătoare - legi, respectiv regulamente -, între care nu există niciun raport de ierarhizare, întrucât obiectul de reglementare vizează domenii diferite, ab initio nu sunt susceptibile de clasificare. Întrucât însăși Legea fundamentală le stabilește domeniul de reglementare, **orice ingerință a legii în sfera rezervată regulamentelor parlamentare este neconstituțională** (s.n.), în egală măsură în care regulamentele Parlamentului, care, depășindu-și aria de incidență, ar pătrunde în domeniul rezervat legii, ar contraveni Constituției”.

Precizăm însă că stabilirea cvorumului necesar pentru adoptarea hotărârilor Camerei Deputaților și ale Senatului prevăzute de art.24 alin.(4) din lege trebuie să aibă în vedere, *mutatis mutandis*, și cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr.990/2008 privind constitucionalitatea dispozițiilor art.150 alin.(3) din Regulamentul Senatului. În acest sens, ar trebui să se aibă în vedere că și respectivele hotărâri, similar hotărârii adoptate în temeiul art.150 alin.(3) din Regulamentul Senatului, intră în categoria celor prevăzute de art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată.

Pe de altă parte, **Curtea Constituțională, în Decizia nr.319/2013**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.404 din 4 iulie 2013, după ce constată, referindu-se la cadrul legislativ din materia imunităților cu privire la procedura ridicării imunității parlamentare, că „*examinarea acestor dispoziții relevă existența unor paraleisme legislative, în sensul că norme cu caracter procedural privind cazurile de reținere, arestare sau percheziție a deputaților și senatorilor sunt stabilite atât la nivelul legii organice (Legea nr.96/2006), cât și la nivelul regulamentelor parlamentare.*”, în considerentele finale ale aceleiași decizii reține: „*Curtea amintește considerentele cuprinse în Deciziile sale nr.81/2013 și nr.195/2013, în sensul că, folosind acest prilej legislativ, la nivelul celor două Camere ale Parlamentului să fie revăzute textele constataate ca fiind neconstituționale, inclusiv cu referire la Regulamentele parlamentare, și să se asigure o corelare și o tratare unitară, într-un limbaj juridic clar și precis, a problematicii supuse reglementării*”.

București
Nr. 253/19.03.2015.

Lege privind Statutul deputaților și al senatorilor

1 republicare cu renumerotare		M. Of. nr. 459/25 iul. 2013 Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor	
2 modificări prin	L. nr. 255/2013	M. Of. nr. 515/14 aug. 2013 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale	modifică, la 1 februarie 2014, art. 23 alin. (1)
3 modificări prin	L. nr. 321/2013	M. Of. nr. 744/2 dec. 2013 Lege pentru modificarea alin. (7) al art. 45 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor	modifică art. 45 alin. (7)